

Cuprins

	Dragi copii!	5		Colecția de puncte roșii	50
	Vești despre școală	6		Karate	52
	Pregătiri pentru școală	8		Concursul de recitat poezii	54
	Sala de clasă I A	10		Nora și literele amestecate	56
	Festivitatea de începere a noului an școlar	12		Clasa I A la piscină	58
	Prima temă pentru acasă	14		Epidemie de gripă în clasa I A	60
	Orarul	16		Spectacolul trupei de dans	62
	Școala veselă	18		Doamna Silvia se îmbolnăvește	64
	Ora de scriere cu gărdulețe	20		Clasa I A merge la teatru	66
	Concursul de alergat	22		Săptămâna „Școala altfel”	68
	Vinerea aplauzelor	24		„Școala altfel” continuă	70
	Clasa I A învață să citească!	26		Vulpile de hârtie	72
	Socotitul pe degețele	28		Spectacol de Ziua Mamei la școală	74
	Nu e chiar atât de greu să fii elev de serviciu	30		Nora și cititul	76
	Adu cu tine o legumă!	32		Să numărăm până la 20!	78
	Cu jucăriile de pluș la școală	34		„Ziua familiei”	80
	Fulgii de zăpadă	36		Ziua porților deschise	82
	Îngerașii de Crăciun	38		Caietele pline	84
	Moș Crăciun la școală	40		Concursul de atletism	86
	Clasa I A la patinoar	42		Excursia cu clasa	88
	Îngerașii de Crăciun ai clasei I A	44		Ultimele zile de școală	90
	Mediile semestriale	46		Mediile de sfârșit de an	92
	Carnavalul	48		Vacanța de vară	94

Vinerea aplauzelor

Mama îl trezi mai devreme pe Alex, pentru că în ziua anterioară doamna învățătoare o anunșase că urmează să se organizeze vinerea aplauzelor în școală. La început mama nu înțelesese despre ce era vorba, dar Alex îi explică, ajutat de doamna Silvia.

— E o zi în care trebuie să ajungem mai devreme la școală. Mergem cu toată clasa în sala de sport, și după ce s-au strâns toți elevii și toți profesorii, domnul director enumeră toate concursurile care au avut loc în ultima perioadă. De asemenea, îi menționează pe cei care au obținut rezultate la aceste concursuri. Elevii respectivi ies în față, lângă domnul director, iar colegii lor îi aplaudă.

Mamei îi plăcu mult această tradiție a școlii. Și la fel gândeau și ceilalți părinți, pe care îi întâlneai dimineața în fața școlii. Mama abia aștepta să îi povestească Alex după-amiază cum au decurs lucrurile.

Doamna Silvia își conduse clasa în sala de sport și își ocupară locul stabilit, alături de celelalte clase. Elevii din a-ntăia nu mai participaseră până acum la vinerea aplauzelor și de aceea erau tare emoționați și se întrebau cum va fi și pe cine va numi domnul director. Oare și dintre ei avea să fie cineva? Tocmai discutau despre acest lucru când bărbatul începu să vorbească.

— Bună dimineața! Vreau să îi salut în mod special pe elevii clasei I, pentru că aceasta este prima lor participare la vinerea aplauzelor. Sper ca și lor să le placă această tradiție a școlii noastre. Și sunt sigur că de multe ori îi voi avea și pe ei aici, lângă mine. Să începem enumerarea concursurilor și a rezultatelor. Cei care vă auziți numele vă rog să veniți aici, lângă mine!

Domnul director începu să citească o listă lungă de concursuri. Mai întâi enumeră rezultatele elevilor din clasa a III-a și a IV-a la concursul de protecția mediului, apoi la concursul de ortografie și la cel de matematică. Apoi urmară rezultatele elevilor mai mari la concursurile de limba germană și de limba engleză.

Deja se adunaseră destul de mulți copii lângă domnul director și, privindu-i, Marcel se gândea ce bine ar fi dacă ar sta și el odată alături de ei. Însă nici prin cap nu îi trecea că acest lucru avea să se întâmple chiar atunci.

— Săptămâna trecută s-a organizat concursul de alergat la nivel de oraș, la care au participat și cei mai rapizi elevi ai noștri. Dintre elevii clasei I, Nora Dinescu a obținut locul II la concursul fetelor, iar Marcel Sabău a câștigat locul I la cel al băieților. Felicitări amândurora!

Domnul director continuă enumerarea, dar Nora și Marcel nu mai auziră nimic. Stăteau pe loc și nici nu se puteau mișca. Doamna Silvia se îndreptă spre ei și îi îndemnă se meargă lângă domnul director.

— Și acum urmează binemeritele aplauze! spuse domnul director când termină de enumerat toate rezultatele obținute la concursuri.

În clipa aceea întreaga sală începu să bată din palme. Cel mai tare și cel mai îndelung aplaudară elevii clasei I A, care erau tare mândri de colegii lor, de Nora și de Marcel. Învățătoarele aplaudară și ele cu tot atâta entuziasm ca și micii lor elevi. Iar când premianții se întoarseră lângă colegii lor, îi îmbrățișară pe amândoi.

— Suntem foarte mândri de voi! le spuse doamna Silvia în numele tuturor.

Apoi se întoarse spre ceilalți elevi ai clasei I A și le spuse cu un zâmbet larg:

— Sunt sigură că și cu următoarea ocazie când ne vom strânge aici pentru vinerea aplauzelor, vor fi elevi din clasa I A care vor fi chemați în față de domnul director.

Îngerașii de Crăciun

Luni dimineața, doamna Silvia tocmai termina de împodobit sala de clasă când se deschise ușa și intră primul sosit dintre micii elevi ai clasei I A.

— Ce frumoasă este sala de clasă, doamna Silvia! exclamă Nora. Ați pus și ornamentele pe care le-am făcut vineri?

Fetița se uită în jur și observă steluțele, brăduții, lumânările și clopoței din hârtie colorată care împodobeau ferestrele clasei. Apoi se întoarse spre catedră, unde doamna Silvia așezase o coroniță de Advent. Chiar atunci intrară în clasă Sofia și Marcel.

— Și noi avem acasă coroniță de Advent, se auzi glasul Sofiei. Are trei lumânări mov și una roz pe ea. Aseară am aprins-o pe prima.

— Și noi la fel, adăugă Marcel.

Toți cei trei copii se adunaseră în jurul catedrei și începură să povestească, întrerupându-se unul pe altul, cum aprinseseră acasă prima lumânare de Advent. Între timp sosită pe rând și ceilalți colegi ai lor: Alex, Luca, Bianca, Lorena, Hanna, Andrei, Dani, Dominic și, în cele din urmă, doamna Greta. După ce sună clopoțelul, ora nu începu ca de obicei, ci doamna Silvia li chemă pe toți în jurul catedrei, cântară împreună un cântecel de Crăciun și doamna Greta aprinse o lumânare pe coronița de Advent.

— Copii, a început Adventul, perioada de așteptare și de pregătire a Crăciunului. Îmi imaginez că toți așteptați cu mare nerăbdare cadourile. Dar sper că știți cu toții că sărbătoarea Crăciunului înseamnă mult mai mult de atât, începu doamna Silvia.

Domnul Gigi, cel care avea să li învețe să patineze, li aștepta deja lângă patinoar. Mai întâi le explică regulile de bază: că nu e voie să pășescă pe ciment cu patinele, pentru că li se tocește lama și că pe gheață nu e voie să meargă decât cu patine, nu în bocanci.

— Acum, că sunteți cu toții pe gheață, încercați să vă mențineți echilibrul fără să vă țineți de margine sau de colegul de lângă voi. Care dintre voi știe să patineze?

Marcel, Dani și Lorena ridicară mâna. Domnul instructor le ceru să li arate ce știu. Marcel porni primul, dar își luă atât de tare avânt, încât căzu imediat.

— Ești bine? îl întrebă domnul instructor care ajunsese într-o clipă lângă el. Pornește puțin mai încet și atunci nu vei mai cădea!

Din fericire, pe Marcel nu îl durea nimic, așa că încercă din nou, de data aceasta mai încet, și reuși să facă un tur de patinoar fără să cadă. Dani și Lorena îl urmară.

— Acum, că ați reușit să vă mențineți echilibrul, încercați să faceți pași mici. Puteți să vă întindeți brațele în lateral ca să vă fie mai ușor. Dacă ați reușit, putem încerca să alunecăm pe gheață. Uite așa!

Domnul Gigi le arătă la fiecare pas ce trebuie să facă și se duse lângă fiecare dintre ei să li ajute. Era chiar lângă Sofia când aceasta se dezechilibră și fu cât pe ce să cadă, dar instructorul o prinse.

— Vai! Era cât pe ce să cad! strigă copila speriată. Eu nu voi învăța niciodată să patinez!

— Nu trebuie să te superi, fetița mea! o încurajă el. E nevoie de mult exercițiu. Vei vedea că va fi din ce în ce mai bine. Acum încearcă din nou!

Sofia încercă, în timp ce domnul Gigi rămase lângă ea, explicându-i și arătându-i ce și cum trebuie să facă. La capătul celui de-al doilea tur de patinoar, ea deja prinsese curaj și nu mai căzuse deloc.

— La urma urmei nu e deloc rău patinajul! îi șopti Sofia doamnei Silvia în timp ce își puneă patinele în geantă.

Epidemie de gripă în clasa I A

Doamna Silvia se opri în fața ușii clasei I A. Observă că în cuierul de lângă ușă erau agățate puține haine. Într-adevăr, erau puțini copii în clasă, însă făceau un asemenea târboi, de parcă ar fi fost toți prezenți.

— Marcel! se auzi vocea Norei. Ți-am spus deja de mai multe ori să îmi dai liniarul înapoi! Nu e sabie, deci nu te mai juca așa cu el!

Băiețelul îi înapoie cu părere de rău liniarul, iar Nora îl puse la locul lui, în penar.

Doamna Silvia își lăsă lucrurile pe catedră, apoi se opri în spatele copiilor. Uitându-se la ei, făcu un calcul rapid și rămase foarte surprinsă: lipseau șase copii. Cu o zi înainte lipsise doar Lorena, însă se părea că epidemia de gripă ajunsese și în clasa lor.

Gândurile doamnei învățătoare fură întrerupte de sunetul clopoțelului. Copiii se dușeră la locurile lor, iar elevii de serviciu își prezentară raportul, spunând numele celor șase colegi absenți. Doamna Silvia îi ascultă dând din cap, întrucât fusese sunată de dimineață de mama Sofiei, care o anunșase că fetița făcuse febră peste noapte. Părinții lui Matei, ai lui Dominic, ai lui Alex și ai Hannei anunșaseră și ei că și aceștia se îmbolnăviseră.

— Atât de puțini vom fi azi? întrebă Nora întorcându-se spre doamna Silvia.

— Nu doar azi, ci din păcate toată săptămâna vom fi puțini, răspunse doamna Silvia cu tristețe în glas.

— Toată săptămâna? întrebă Nora. Nu se vor face bine repede?

— Tu faci karate? se interesă și Alex.

Marcel își îndreptă umerii și răspunse plin de mândrie:

— Da, merg de câteva luni la karate. Mai întâi m-am dus cu vărul meu, care are deja centura galbenă. Mergem la antrenamente la Sala Sporturilor, de două ori pe săptămână, marțea și joia. Vă gândiți să încercați și voi? Dacă vreți, ați putea veni împreună cu mine și cu vărul meu.

Luca și Alex dădură amândoi din cap mormăind aprobator. Se vedea pe ei că le place tare mult ideea. Doamna Silvia, care îi urmărea cu o expresie serioasă, tocmai se pregătea să le spună băieților că aceasta este o problemă pe care trebuie să o discute acasă cu părinții, când Alex i-o luă înainte.

— Voi vorbi cu mama și cu tata când ajung acasă. Dar sunt sigur că vor fi de acord, pentru că și tata a făcut karate când a fost mic, adăugă el după o clipă de gândire. Mi-a povestit de multe ori despre asta. Spunea că este un sport de contact care ne învață să ne apărăm, dar nu avem voie să îl folosim pentru a face rău altora.

— Așa ne-a spus și nouă domnul antrenor, spuse Marcel. Dar cred că este permisă o mică demonstrație, ca cea pe care am văzut-o mai devreme.

— Tatăl meu mai practică și acum arte marțiale, doar că el nu face karate, ci kempo. L-am însoțit de multe ori la diferite concursuri. Ba chiar am fost cu mama și la ultimul examen de centură, când a obținut centura maro cu o dungă neagră pe mijloc, le povesti Luca plin de entuziasm.

În acel moment interveni doamna Silvia și îi atenționă cu blândețe că a început ora de matematică și că este timpul să încheie discuția și să își pregătească manualele și caietele. În sinea ei, însă, era foarte mulțumită de băieți și era sigură că indiferent ce ramură a artelor marțiale ar alege, sportul le va face bine.

Ultimele zile de școală

Veni și luna iunie și elevii clasei I A se bucurară de vremea frumoasă de vară. Într-adevăr, încă trebuia să meargă la școală, dar parcă și învățatul era mai ușor când știau că afară e vreme bună și că în pauze și după ore se pot juca afară, la soare.

Doamna Silvia le amintise deja în mai multe rânduri că în curând se va termina anul școlar și că urmează să înceapă vacanța de vară. Le spuse micilor ei elevi și că în curând le va încheia mediile și le va trece în cartele rezultatele unui an întreg de școală. De aceea era nevoie de atât de multe teste spre sfârșitul anului. Fiecare trebuia să citească cu voce tare, să dea test la scriere, la limba germană, la limba engleză, la matematică și la cunoașterea mediului.

— Și apoi pur și simplu se termină școala? întrebă copiii unul după altul. De unde vom ști când nu mai trebuie să venim? Și când va trebui să venim din nou?

Doamna Silvia le explică pe indelete:

— Anul acesta, școala se încheie pe data de 15 iunie – aceea va fi ultima zi de școală. Câteva zile mai târziu se va organiza o festivitate de încheiere a anului școlar și atunci vă veți primi și cartelele și diplomele.

— Iar apoi vacanța de vară! exclamă Marcel, întrerupând-o.

— Așa este, apoi urmează vacanța de vară. Toată vara nu va trebui să veniți la școală. Vacanța mare durează până pe 31 august și din 1 septembrie începe din nou școala. Iar atunci veți fi deja în clasa a II-a.

La ștafeta pe activități participară toate cele opt echipe: fiecare din cei patru trebuia să îndeplinească o serie de sarcini, după care trebuiau să se alinieze și primul din rând să ridice mâna, semnaland că au terminat. Copiii rostogoliră mingi – mai întâi cu mâna și apoi cu piciorul – săriră într-un picior, învârtiră cercuri la mijloc, parcurseră un traseu ținând în echilibru o minge de ping-pong pe o paletă de badminton. Echipele lui Marcel fu cea mai bună la rostogolitul mingii, iar a Norei la sărit într-un picior.

Ultimul concurs fu cel de dodge-ball și toate echipele jucară pe rând una împotriva celeilalte. Când se termină și ultimul meci, erau cu toții epuizați.

— Urmează o pauză. Mâncați și beți liniștiți, în timp ce noi vom aduna punctele și vom stabili clasamentul final, spuse domnul Mircea încheind competiția.

Nu a fost nevoie să le spună de două ori copiilor să mănânce, să bea și să se odihnească, pentru că toți erau sfârșiți de foame și de obosală. Însă rămaseră la fel de bine dispuși, râzând și glumind în așteptarea clasamentului.

— Avem rezultatele! Copii, aliniați-vă pe echipe! se auzi glasul puternic al domnului Mircea. Pe locul trei s-a clasat Echipa 1 a Școlii Generale din centru!

— Noi suntem! exclamă Nora sărind în sus de bucurie.

— Pe locul doi s-a clasat Echipa 2 a Școlii Generale de pe strada Florilor!

Anunțul fu urmat de țipete de bucurie și aplauze prelungite.

— Iar pe locul întâi s-a clasat Echipa 2 a Școlii Generale din centru!

— Ura! Am câștigat locul II! strigă Marcel și începu să sară de bucurie împreună cu colegii săi de echipă.

Membrii celor trei echipe premiate primiră câte o medalie, pe care și-o puseră imediat la gât. Marcel obținuse o medalie de aur, iar Nora una de bronz și se mândriră cu ele în fața colegilor după ce se întoarseră la școală.

